

Wunderwaffe

2014 december 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Történt, hogy Kr.e 394-ben Marcus Furius Camillus vezetésével a rómaiak megtámadták Faleriit, a faliscusok f?városát.

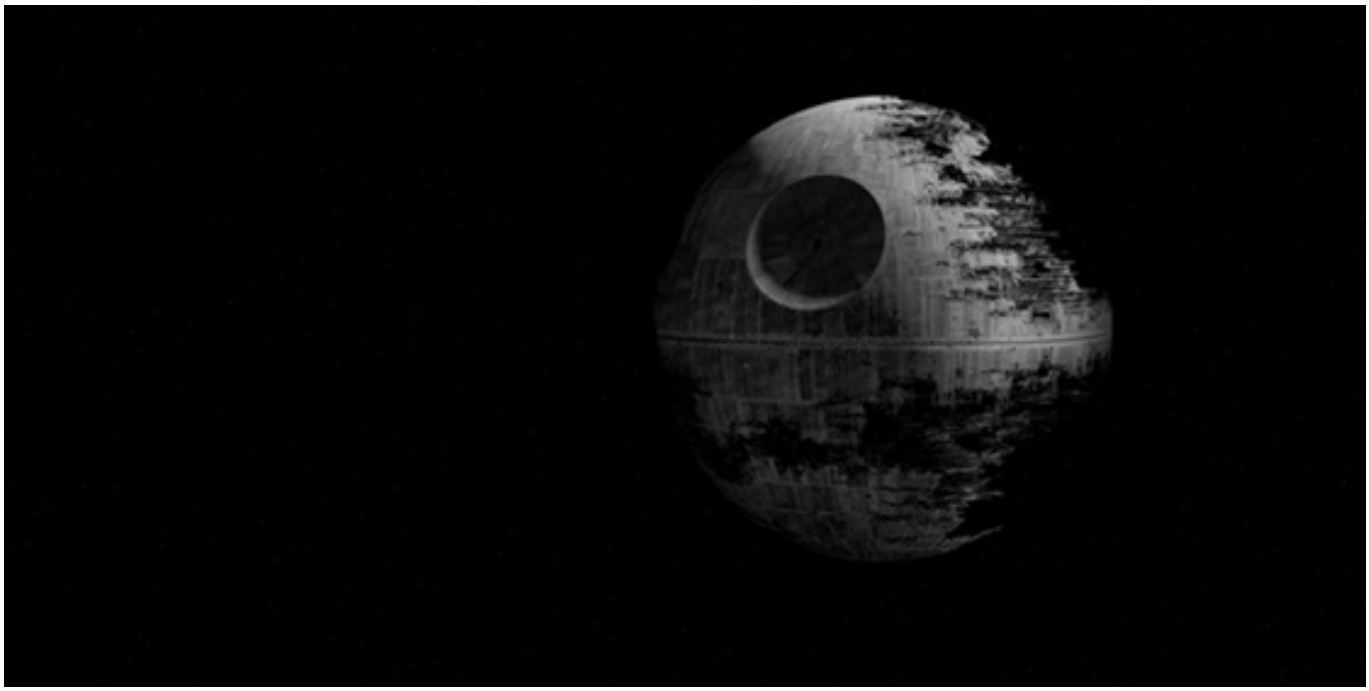
{...} Az ostrom elhúzódott a nagyszer?en meger?dített város ellen; a rómaiak nem is vezettek közvetlen rohamot,

inkább csak afféle ostromzárat vontak köré.

„Ukrajna kérdésében az utóbbi id?ben pozitív nyilatkozatok hangzottak el. A kormány eddig is megtette, ami szükséges, de nem beszélt err?l, mostanában már nyíltan is állást foglalnak.”

(André Goodfriend nyilatkozata a Népszavában)

A városlakók kijártak dolgozni, s?t a város el?kel?inek gyermekeiket is nap mint nap sétálni vitte a falakon kívülre a nevel?jük. Egy nap azután a gonosz nevel? a gyerekeket a római táborba vezette és felajánlotta ?ket túszként, el?segítend? az ostrom sikerét. Camillus, aki mélyen felháborodott az áruláson, a liktorokkal meztelenre vetk?ztette a galád pedagógust, a gyerekek kezébe pedig korbácsot és vessz?ket adva hazáig verette velük, mondván: *„A hadvezér és harcostársai a saját tudásukra, személyes vitézségükre számítsanak, és ne egy idegen aljas árulóra.”*

A város vezet?i, akik nagyon aggódtak gyermekeik életéért, annyira meghatódtak a nemes gesztustól, hogy visszakapván ?ket megegyeztek a rómaikkal és békét kötöttek. Így ért viszonylag gyorsan és békésen a faliscusokkal vívott háború. Ezt regéli nekünk Plutarkhosz a „Párhuzamos életrajzok” Marcus Furius Camillus életér?l szóló részében.

Mostanság, nálunk a libi honfitársaink levetették magukról az „utcai politizálás” arisztokratikus megvetését és naponta új és új tüntetéseken követelik az általános, nagy lemondást, tudniillik, hogy mondjon le a kormány és az ellenzék is egyszerre. Persze nem tudják, hogy mi következik ebb?l a lemondásból, de úgy vélik, biztosan jobban fogják t?le érezni magukat.

Ezekben a hetekben minden a magyar-amerikai viszályról kezd szólni. Nem tudom megállni, hogy meg ne jegyezzem: nekem err?l az egészr?l egy régi vicc jut eszembe, amelyben Arisztid és Tasziló vadásztörténeteket mesélnek egymásnak:

– Indiában tigrisre vadásztam – meséli Arisztid – ám amikor le akartam teríteni, a puskám csütörtököt mondott. A vadul támadó bestia el?l gyorsan felmásztam egy fára, mászás közben lepillantottam és ijedten láttam, hogy a fenevad is felmászik utánam. Tovább másztam egyre vékonyabb ágakra, de a sárga gyilkos csak közeledett feltartóztathatatlanul...
– És, és?? – szakítja félbe izgatottan Tasziló
– Mond, te most kinek drukkolsz, nekem vagy a tigrisnek?

„Teljesen nyilvánvaló, hogy a kormány nemzetközi reputációja romokban hever” – hangzik a verdikt. Pintér Bence kolléga teljes, szenvedélyes és meglehet?sen zavaros cikket szentel ennek az állításnak bebizonyítására az Alternatíva névre hallgató, abszolút elfogulatlan és mértékadó blogon. Tekintsünk most el annak boncolgatásától,

hogy mit is jelent egy kormány *„nemzetközi reputációja”* és meddig áll az fent. Számomra nyilvánvaló, hogy amint egy kormány érdekellentétbe keveredik egy vagy több más kormánnyal, úgy *„nemzetközi reputációja”* – ellenfelei szemében – azonnal romokban hever. Ebb?l az aspektusból szemlélve a dolgot, úgy vélem, nem kell a kétségbeesés szélére sodródni a romokban hever? nemzetközi reputációnk hatására. Fog az még javulni, hiszen ahogyan változnak az egyes országok érdekei, úgy változik az a bizonyos nemzetközi reputáció is. Egyébiránt hasonló okokból az USA nemzetközi reputációja is romokban hever a világ nagyobb részén, Dél-Amerikától Kínán és Oroszországon át a Közel-Keletig, de ?k nem látszanak aggódni emiatt. S?t.

Magyarország kétségtelenül viszályba keveredett az USA-val, így – mint minden viszály esetében – meg kell vizsgálni, hogy milyen kimenetele lehet ennek a viszálynak, milyen következményekkel jár/járhat ránk nézve. Eltekintve most az olyan általánosságoktól, miszerint: ?k nagyok, mi kicsik vagyunk, mindig az er?sebb kutya... stb. Feltéve, hogy az ellentét fennmarad, mit tehet Amerika ellenünk?

Az egyik lehet?ség, amivel az USA szívesen élt eddig is, amint azt az ukrán példa ékesen bizonyítja, hogy továbbra is az EU agyatlan bürokratáival veri a csalánt. Ez olcsó és tanulságos eljárás, ?k akár a barátaink is maradhatnak látszólag, csak az a fránya EU kizár, megvon, megtilt, megbélyegez. Mindehhez nem is kell más, csak a liberális-szocialista-zöld frakcióval elhitetni, hogy Magyarországon fasizmus, kommunizmus, putyinizmus, antiszemitizmus, kádárizmus, diktatúra és – a legsúlyosabb – illiberalizmus van. (nem kívánt törlend?!) Ezt pedig mi sem bizonyítja jobban, mint hogy mindezt a mértékadó liberális-szocialista-zöld média cikkekben, videókban és könyvekben megírta, lefilmezte, leleplezte; méghozzá oly módon, hogy a liberális-szocialista-zöld frakció és szimpatizánsaik ilyen tartalmú interjúkat adtak ennek a médiának. Ezt nevezik szak-körökben weyerbélázásnak. Azt nyilatkozom a „mértékadó”, „elfogulatlan” sajtónak – lásd Ulfkotte könyve –, hogy Magyarországon fasizmus van; majd hivatkozom arra, hogy a teljesen mértékadó és elfogulatlan nyugati média szerint Magyarországon fasizmus van. Mi sem egyszer?bb ennél.

Az EU azonban oly mértékben impotens és döntésképtelen, hogy – bár tevékenysége hasznos az amerikaiak szempontjából – igazi cselekedeteket nem lehet várni t?lük. A szklerotikus EU-bürokrácia – mint minden bürokrácia – irtózik a döntésekt?l, igazán karakán állásfoglalásra csak a saját költségkeretének emelése tekintetében hajlandó, ott viszont kétségtelenül oroszlánként harcol. Egy igazi bürokrata két szót gy?löl tiszta szívb?l, ezek pedig az „igen” és a „nem”; mert ezek kimondása ugyanis döntés és a döntés mindig kockázatos, az pedig nincs megfizetve. Megvárják hát, hogy a tagállamok kormányf?i, miniszterei mit döntenek – ?ket ezért fizetik –, és aztán jelmondatuk: *„ahogyan lesz, úgy akarom”*. Az Európai Parlament pedig szívesen hoz mindenféle állásfoglalásokat, és teheti is ezt kockázatmentesen, mint afféle politikus-elfekv?, ám ez igazából a kutyát sem érdekli.

Túl ezen, ebben az érdekellentétben Amerika meglehet?sen eszköztelen. Bombázni, megszállni csak nem fog bennünket, és gazdaságilag sincs túl sok eszköz a kezében, hiszen a magyar gazdaság els?sorban EU-orientált. Azt pedig, hogy Vida Ildikót nem engedik be az USA-ba – már ha egyáltalán akar oda menni –, valahogyan csak túléljük, hiszen túléltük már a tatárjárást is.

Van azonban Amerika kezében egy Wunderwaffe, amir?l azt hiheti, hogy komoly veszélyt jelenthet, ez pedig az Orbán-gy?lölet lobogói alatt gyülekez? megrögzött kisebbség. Ez sajátosan magyar jelenség. Normális országban ilyen nincs, mert mégoly súlyos belpolitikai vitákban sem várják, hogy külföldiek döntsék el javukra azt. Egyszer?en elképzelhetetlen, hogy bels? vitákban valaki a külföldhöz forduljon, mert ezzel mindenki szemében azonnal diszkvalifikálja magát. Nem úgy nálunk. Az itteni anti-orbánista seregek bármikor szívesen vesznek igénybe bármilyen küls? segítséget, ha gy?löletük tárgyáról esik szó, és kinyilvánítják, hogy igenis a tigrisnek drukkol. A Wunderwaffe elsütésének mennydörg? robaja nem más, mint a tüntet?k ordibálása és a libi média apokaliptikus víziói. Persze az, hogy az utcán Guevara-pólóban tüntet?ket Amerika Wunderwaffénak tekinti, sokat elmond az USA diplomáciai és helyzetfelismerési képességeir?l.

Van-e hát félnivalónk az amerikai Wunderwaffétól? Szerintem nincs. A látható és meglehet?sen durva beavatkozás a magyar belpolitikába és a külgazdasági kapcsolatokba nem ér el mást, mint hogy tovább mélyíti a politikai szekértáborok közötti szakadékot; és lehet?vé teszi az egyik oldalnak, hogy hazaárulózzon, a másiknak meg, hogy putyinozzon. Mindez persze nem vezet sehová. Mint a nyitó idézet is tanúsítja, Amerika elvárja, hogy ne csak a hátsó felét nyaljuk, hanem – bár ez anatómiailag kétséges kivitelezhet?ség? – hangosan éljenezzünk is közben. Mert ha nem tesszük, ránk engedi a Jávor Benedek által vezetett, sajátos beszédkultúrával rendelkez? utcai harcosokat; de ne aggódjunk, feleim, oly súlyos egyéniségek támadásait is elviseltük már mint Dopeman vagy Karsai Dorottya – ki emlékezik ma már rájuk?

www.mandiner.blog.hu

Írta: aristo

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló